

въ Яниното безпокойство, съгласувано съ природното. Въ зрителната картина, обаче, на Яниното отвлечане, макаръ ярка и силна, нѣма подчиняващата змейска стихия, която тѣй просто, но внушително е показана въ нар. пѣсень „Змей и Рада“:

Като презъ гора ще вървятъ,
гора безъ вѣтръ ще легне . . .
Като презъ поле минуватъ,
поле безъ огънь ще трепти . . .
като у дома ще дойдатъ,
кжщата, мамо, ще пламне
отъ четиритѣ кюшета . . .

КЪСМЕТЪ. Поетическата идея на „Късметъ“ е подсказана отъ народната македонска приказка за разпредѣлата на късметитѣ отъ Бога. Но и тукъ, както въ всички подобни случаи, Славейковъ използва напълно самостоятелно тази идея: между стихотворението и народната приказка различието е толкова голѣмо, че за „следване“ и „заемане“ и дума не може да става.

Стихотворението е интересно съ живитѣ хумористични характеристики на народитѣ, които се явяватъ предъ Създателя на свѣта.

Пръвъ дохожда турчинътъ. Само 2—3 черти, и типичниятъ му образъ е живъ предъ насъ:

Застана турчина предъ него първи тамо —
на сърмошитъ чепкенъ ржкавитѣ задъ рамо —
и стори темане. „Най-първи се вести,
продума Господь-Богъ — какво желашъ ти?“

— Аллахъ, отвърна той, дай мене агалъка!
да владамъ, знаешъ самъ, това ми е най-сржка.
Но воля твоя пакъ — каквото кажешъ ти:
човѣка върши туй, Аллахъ що отреди!